

Ze Starého Plzeňce se dokázal dostat až na absolutní vrchol. Filip Jicha byl vyhlášen nejlepším házenkářem světa za rok 2010. Za osm let v Kielu vyhrál sedmkrát bundesligu a dvakrát Ligu mistrů, nyní hájí barvy giganta z Barcelony. Obr s nevídanou dynamikou na své cestě poznal několik věhlasných trenérů. Tím klíčovým byl ale skromný muž z Plzně.

VE SVĚTOVÉ HÁZENÉ SE TRENÉRŮM TYKÁ

TEXT: JIŘÍ NIKODÝM

Proč jsem si vybral házenou

„Ve Starém Plzenci mě trénoval starší bratranec. V našem městečku vládly rodinné vztahy, všichni jsme se znali a bylo to celé provázané. Házená se mi hned dostala do krve. Hřiště stálo kousek od paneláku, kde jsem bydlel. Mířil jsem tam často a na druhou stranu městečka chodili ostatní kluci na fotbal. Mámě jsem řekl, že chci taky na fotbal, ale řekla, že se musím rozhodnout. Chtěl jsem hrát házenou a fotbal dělat jako hobby. Ale pak se házená stala mým hlavním sportem.“

Plzeň, konec dětské zábavy

„V Plzni jsem zažil trenéry, kteří se házenou a tréninkem zabírali a trénovali systematicky. S Milanem Škvařilem nebo panem Tahovským to už nebyla jen dětská zábava. Tenkrát jsem nijak nevynikal. Ale při příchodu do starších žáků jsem potkal klíčového trenéra pro svou kariéru.“

Osudový trenér Miroslav Moulis

„Díky panu Moulisovi jsem si při přechodu ze starších žáků do dorostu uvědomil, že bych se mohl házené věnovat profesionálně. Pan Moulis nás trénoval ve starších žácích. Byl to starší pán, vypadal jako trenér z amerických filmů, třeba z Rockyho. Starý praktik, ale taky inovátor. Měl perfektně připravené tréninky a různá cvičení, která sám vymýšlel a neustále je obměňoval. Vždycky nachystal plno her a situací, které v nás rozvíjely házenkářské dovednosti, měl třeba hned několik výborných cvičení na periferní vidění. Trénovali jsme každý den a cokoli řekl, dělali jsme s nadšením. Když jsme vyhráli mistrovství republiky, vyhlásili mě nejlepším hráčem. On ale řekl, že ode mě čekal víc. Vysvětlil mi, že od sebe musím chtít vždy víc a nebýt se sebou spokojený jen proto, že se vyhraje. To mi v budoucí kariéře hodně pomohlo. A od té doby jsem měl před očima cíl dostat se do prvního týmu a k profesionálům. Za to jsem mu vděčný.“

FOTO SPORT: MICHAL BERÁNEK

Je velká radost pana Moulise vždycky potkat, občas se vidíme. Přijít na házenou je pro něj náročně, ale pořád sportem žije.“

Můj přechod mezi dospělými

„Ve starším dorostu jsem viděl, že začínám vyčnívat, a snažil se na sobě hodně pracovat, abych se dostal mezi dospělé do áčka. Byli sice silnější a rychlejší, ale za dva měsíce jsem se na ně dotáhl. Chtěl jsem si u trenéra Habera vydobýt pozici, že to na hřišti dokážu, i když jsem mladý. V Plzni moje zapojení do hry nebylo tak velké, dostával jsem ale nabídky profesionální smlouvy od jiných týmů. V Plzni žádnou aktivitu nevyvíjeli, tak se do toho vložil táta. Já chtěl hrát v Plzni, ale nedomluvili jsme se. Podle nich jsem byl mladý a měl bych dva roky s áčkem trénovat a až pak hrát. V Dukle byl trenér Jiří Liška, který mě chtěl s tím, že mi dají i čas na hřišti, což se také stalo. Byl jsem v Praze sám a musel se adaptovat. Cílem bylo hrát dobře a vydobýt si pozici tahouna týmu.“

Moji trenéři v arabském světě

„Hrát v Saúdské Arábii a Kataru bylo jedno z nejdůležitějších období života, které do budoucna přispělo ke stmelení mé osobnosti. Učil jsem se německy a najednou angličtina, neuměl jsem komunikovat, bylo to moc těžké na hřišti i mimo něj. Všichni hráči měli mezi 170 - 180 cm, čemuž odpovídala i hra. Často se stávalo, že běžíte v trháku a oni vás nekompromisně srazili ze zadu na zem. Nemysleli to zle, prostě měli za úkol vás zastavit. Po tréninku nebo zápase byli zase v pohodě. Proto i naši trenéři z Tuniska řešili hodně taktiku. Jejich přístup se hodně lišil od evropského pojetí, kde jsou i trenéři, kteří víc než taktiku preferují bojovnost, tvrdost a nasazení. V arabském světě neexistuje, že by trenér křičel nebo zvyšoval hlas. To by hráči neskousli. Všechno v klidu a s rozvahou.“

Můj nástup do Bundesligy, nejlepší ligy světa

„Volker Mudrow byl progresivní trenér, přinesl do německé házené rychlost. Lemgo pod ním hrálo neskutečně rychle, hned po gólu následovala blesková rozehrávka a i tím byl tým

Když jsme vyhráli mistrovství republiky, vyhlásili mě nejlepším hráčem. Trenér Moulis ale řekl, že ode mě čekal víc. Vysvětlil mi, že nemám být spokojený jen proto, že se vyhraje.

V KIELU JSEM POZNAL, ŽE TOP SVĚTOVÁ HÁZENÁ NENÍ JEN O TOM DOBRĚ SKÁKAT A K TOMU DOBRĚ STRÍLET. JE NAPROSTO NEZBYTNÉ JEŠTĚ PŘIDAT HLAVU, HODNĚ PŘEMÝŠLET. AŽ PAK JSEM SE MOHL DOSTAT NA VRCHOL.

FOTO: PROFIMEDIA.CZ

úspěšný. Já tam přišel jako náhrada za Švýcara Baumgartnera. Bylo dobré, že mě trenér chtěl. Řekl mi, že budu dostávat hodně prostoru, abych se mohl co nejlépe adaptovat. Tahle důvěra byla důležitá, protože rychlost, se kterou jsem se v Lemgu setkal, byla pro mě úplně nová. Trvalo mi takové dva měsíce, než jsem to celé pobral. Mudrow mi řekl, že kolem mě postaví obranu, že budu hrát uprostřed. Říkal jsem, že jsem to nikdy nehrál, ale on měl jasno a odpověděl, že mě to naučí. Měl jsem ale vedle sebe skvělé spoluhráče Stephana, Schwarzera nebo Zerbeho, kteří mi hodně pomohli."

Životní období v Kielu

„Když jsem tam přišel, nestačil jsem se dívat. Kolem mě Omeyer, Karabatic, Kavtičnik a spousta dalších hvězd. Neskutečně našlapaná sestava. A zase o kus vyšší tempo. Znovu mi trvalo dva až tři měsíce, než jsem se s tím srovnal. V Kielu jsem poznal, že top světová házená není jen o tom dobře skákat a k tomu dobře střílet. Je naprosto nezbytné ještě přidat hlavu, hodně přemýšlet. Když jsem tohle poskládal dohromady, mohl jsem se dostat na vrchol. Islandský trenér Alfred Gislason měl ohromnou autoritu silou své osobnosti i mohutné postavy, vypadá jako medvěd. My jsme pod ním ani moc netrénovali nějaké dovednosti. Řešila se hlavně taktika, herní věci nechával na nás, dával nám volnost. Tréninky byly velice tvrdé, opravdu hodně se makalo. Nejdrsnější vždycky bylo, když jsme celý tým hráli proti sobě na dvě brány. Alfred to pískal, ale připouštěl víc než tvrdou hru. Strašně se to řezalo, šlo se absolutně na hranici možností, víc než v zápase. Hrál se o místo na hřišti, pivoti

dostali spoustu ran a skoro vždycky někdo odcházel zakrvácený.“

Trenérský model v Barceloně

„Barcelona jako obrovský klub používá i v házené fotbalový model. Náš trenér Xavi Pascual je jakýsi šéftrenér nebo manažer. Pod ním je dalších pět trenérů, které on řídí jako tým. Na tréninku je vždy vedle hráčů dalších deset lidí. Xavi Pascual s námi při trénincích řeší jen minimum věcí, většinou úzce zaměřené taktické záležitosti. Na dovednosti a házenkářské činnosti má další trenéry. On určuje sestavu i taktiku. Je to velmi otevřený člověk. Vždy řeší všechno v týmu a nepřipouští diskuzi, ale mám možnost s ním často třeba hodinu hovořit o házené, našich výkonech, kdy mi dává příležitost, abych využil svých zkušeností a znalostí ve prospěch mužstva. Má ohromný přehled a je argumentačně silný. Každopádně člověk na pravém místě. Je zajímavé, že ještě v minulé sezoně trenér basketbalistů Barcelony se jmenuje také Xavi Pascual. Navíc jsou oba ze stejného města, ale nejsou příbuzní.“

Vykání a tykání trenérovi

„Ve světové házené se trenérům tyká. V Německu jsem přišel do Kielu a trenér Serdarušič mi hned řekl: Ahoj, já jsem Noka. A stejně tak si tykám s Alfredem Gislasonem. S ním mám velmi přátelský vztah. Když jsme nedávno hráli s Barcelonou proti Kielu, po zápase jsme si sedli, vypili láhev vína a dlouze si povídali o házené. Podobné je to i ve Španělsku, kde se trenérovi také tyká. I přes tykání ale mají trenéři můj velký respekt.“

FILIP JÍCHA

Narozen: 19. 4. 1982

→ **Hráčská kariéra:** Slavia Plzeň (1995-2000), Dukla Praha (2000-2003), Al Ahlí Jeddah (Saúdská Arábie, 2003), Al Ahlí Sport Club (Katar, 2003-2004), TSV St. Otmar St. Gallen (Švýc., 2003-2005), TBV Lemgo (Něm., 2005-2007), THW Kiel (Něm., 2007-2015), FC Barcelona (2015-?)

→ **Největší úspěchy:** nejlepší házenkář světa (2010), s THW Kiel vítěz Ligy mistrů (2010, 2012), vítěz MS klubů (2011), mistr Německa (2008, 2009, 2010, 2012, 2013, 2014, 2015), vítěz Německého poháru (2008, 2009, 2010, 2012, 2013), vítěz německého Superpoháru (2007, 2008, 2011, 2014, 2015), vítěz Champions Trophy (2007), s Barcelonou vítěz španělské ligy a Španělského poháru (2016), s TBV Lemgo vítěz Poháru EHF (2006), s Al Ahli vítěz Poháru katarského emirátu (2002)

FOTO SPORT: MICHAL BERÁNEK